

211

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU SPOŻYWCZEGO I SKUPU

z dnia 12 lipca 1972 r.

w sprawie skażania spirytusu i obrotu spirytusem.

Na podstawie art. 3 ust. 2 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. z 1952 r. Nr 44, poz. 301 oraz z 1956 r. Nr 54, poz. 244) i § 1 zarządzenia nr 48 Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 1972 r. w sprawie przekazania Ministrowi Przemysłu Spożywczego i Skupu uprawnień do wydawania przepisów o skażaniu spirytusu i obrocie spirytusem (Monitor Polski Nr 33, poz. 181) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Spirytus przeznaczony do spożycia lub do produkcji artykułów żywnościowych wydaje się nabywcom w stanie czystym.

2. Spirytus sprzedawany do celów niekonsumpcyjnych wydaje się nabywcom w stanie skażonym.

§ 2. 1. Jeżeli sprzedaż spirytusu ma być dokonywana po cenie niższej niż cena obowiązująca na spirytus do ce-

lów spożywczych, nabywca obowiązany jest wskazać w zamówieniu (umowie) cel, do jakiego spirytus ma być użyty.

2. Użycie spirytusu przez nabywcę do innych celów niż podane zostało w zamówieniu (umowie) wymaga zezwolenia Naczelnego Dyrektora Zjednoczenia Przemysłu Spirytusowego.

§ 3. 1. Skażenie spirytusu polega na dodaniu domieszek zmieniających jego smak, zapach lub zabarwienie w taki sposób, aby bez zmiany innych istotnych właściwości spirytus stał się niezdatny do spożycia. Środki skażenia dostarcza nabywca na własny koszt. Przed zastosowaniem środków skażenia powinny być one zbadane na koszt nabywcy spirytusu przez laboratorium zakładu wydającego spirytus.

2. Skażenie spirytusu, poza spirytusem przeznaczonym do przerobu na ocet, odbywa się przy odbiorze w zakładach przemysłu spirytusowego. Spirytus przeznaczony do przerobu na ocet skaża się w octowniach.

3. Skażenie spirytusu odbywa się w każdym wypadku przy udziale inspektora szczególnego nadzoru podatkowego, przy czym skażenie spirytusu w miejscu jego odbioru, jak też w zakładzie nabywcy, dokonują upoważnieni do tych czynności pracownicy.

§ 4. 1. Spirytus może być skażony ogólnym środkiem skażającym lub szczególnymi środkami skażającymi.

2. Ogólny środek skażający stosują zakłady przemysłu spirytusowego do skażenia spirytusu na denaturat.

3. Do skażenia spirytusu do innych celów stosuje się szczególne środki skażające, określone w załączniku do zarządzenia.

4. Zezwala się na stosowanie nalewów i wyciągów z różnych ziół jako środków skażających spirytus używany do produkcji ziołowych preparatów leczniczych.

§ 5. 1. Upoważnia się Naczelnego Dyrektora Zjednoczenia Przemysłu Spirytusowego do:

- 1) wydawania w szczególnie uzasadnionych wypadkach zezwolenia na odstępstwa od zasad wyrażonych w § 1 ust. 2, § 3 ust. 2 i § 4 ust. 3;

2) ustalania recept ogólnego środka skażającego do otrzymywania denaturatu;

3) wyznaczania przedsiębiorstw przemysłu spirytusowego, które będą sporządzały ogólny środek skażający do otrzymywania denaturatu.

2. Upoważnia się dyrektorów przedsiębiorstw przemysłu spirytusowego do udzielania w uzasadnionych wypadkach zezwolenia na skażenie spirytusu w taki sposób, aby stał się on niezdatny do spożycia, pomimo że nie nastąpi jednocześnie zmiana smaku, zapachu lub zabarwienia. Udzielenie zezwolenia może nastąpić pod warunkiem uzyskania przez odbiorcę spirytusu zgody właściwego miejscowo wojewódzkiego (miejskiego) inspektora sanitarnego na wyżej wymieniony sposób skażenia.

§ 6. Naczelnny Dyrektor Zjednoczenia Przemysłu Spirytusowego określi w instrukcji technologicznej tryb badania szczególnych środków skażających, sposób skażenia spirytusu oraz tryb postępowania przy skażeniu w pełnym cyklu obrotu spirytusem.

§ 7. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1973 r.

Minister Przemysłu Spożywczego i Skupu: E. Kołodziej

Załącznik do zarządzenia Ministra Przemysłu Spożywczego i Skupu z dnia 12 lipca 1972 r. (poz. 211).

WYKAZ

szczególnych środków skażających

(recepty, nazwy i wielkości próbek).

Lp.	Ilość środka skażającego na 100 l spirytusu 100°, nie mniej niż	Nazwa środka skażającego	Wielkość próbki do zbadania w laboratorium
1.	3 l	Aceton	0,25 l
2.	5 l	Alkohol amyłowy lub butylowy	0,25 l
3.	2 l	Amoniak 25-procentowy	0,1 l
4.	3 l	Benzol	0,4 l
5.	3 l	Benzyna	0,4 l
6.	0,3 l	Bromek lub chlorek etylu	0,1 l
7.	0,3 l	Chloroform lub jodoform	0,1 l
8.	1,5 l	Czterochlorek węgla	0,25 l
9.	2 l	Dwusiarczek węgla	0,1 l
10.	3 l	Eter etylowy	0,2 l
11.	1 l	Fenol lub kreozol	0,1 l
12.	1 l	Formalina	0,2 l
13.	1 l	Ftalan dwubutyłu lub dwuetylu lub dwumetyłu	0,1 l
14.	0,1 kg	Jod krystaliczny lub 1 l 10-procentowego roztworu jodu	0,05 kg
15.	2 kg	Iditol (nowolak)	0,1 kg
16.	1 kg	Kamfora	0,1 kg
17.	2 kg	Kalafonia	0,1 kg
18.	2 kg	Kreozot	0,1 kg
19.	3 l	Ksylol	0,25 l
20.	2 kg	Kwas salicyłowy	0,05 kg
21.	1 kg	Kwas siarkowy stężony	0,01 kg
22.	8 l	Lakier bakelitowy (rezolit)	0,2 l
23.	5 kg	Ług potasowy lub sodowy	0,25 kg
24.	2 l	Nafta	0,25 l
25.	3 kg	Nipagina (aseptina)	0,05 kg
26.	5 l	Octan amyłu, butylu lub etylu	0,25 l
27.	3 l	Olej parafinowy	0,2 l
28.	1 l	Olej rycynowy	0,1 l
29.	1 kg	Olejki eteryczne (niekonsumpcyjne)	0,01 kg
30.	8 kg	Politura spirytusowa 25-procentowa	0,25 kg

Lp.	Ilość środka skażającego na 100 l spirytusu 100°, nie mniej niż	Nazwa środka skażającego	Wielkość próbki do zbadania w laboratorium
31.	5 kg	Rozpuszczalnik nitro	0,25 kg
32.	1,5 kg	Salicylan metylu	0,2 kg
33.	3 kg	Szélak	0,02 kg
34.	2 l	Terpentyna	0,25 l
35.	3 l	Toluol	0,25 l
36.	2 l	Trójchloroetylen	0,25 l
37.	5 kg	Tynktura benzoesowa (roztwór 1 części wagowej żywicy benzoesowej w 5 częściach wagowych spirytusu)	0,05 kg
38.	0,5 kg	Tymol	0,1 kg
39.	1 kg	Wodorotlenek sodu lub potasu	0,1 kg
40.	1 l	Zasady pirydynowe lub pirydyna	0,25 l

Do wyrobu octu — ocet w takim stosunku, aby zawartość kwasu octowego w mieszaninie wynosiła najmniej 10% zawartości alkoholu oraz aby zawartość alkoholu nie przekraczała 30% objętościowych w 20°C.